

τικά ζητήματα. Το πρώτον χρονολογείται από τα 1876, το τελευταίον από τα 1882... Είναι γραμμένα από την Κύμπερλου, την Πρωτωρίαν ή την Γιωχάννεσδουργ.

— Είναι φανερόν, από την έκλογήν του ὄγγελαρέρου του και από τὸν τόπον τῆς συνεντεύξεως, ότι ὁ Βόρις Βολκώφ δέν ἔχει φύγει από τὴν Ἀφρική.. Τὶς ἀνθρωποὺς ὅμως εἶνε; Εἰς ποίαν κοινωνικὴν ταξινόμησιν; Εἰς ποίον ἔθος;... Τὸν ὄνυμα του φαγερώνει ἀράγε ρωσικὴν καταγωγὴν;... Ο πατέρας σου συχνὰ ἀνέφερε μὲν γνωμοσύνην τὸ δόνομα τοῦ Βολκώφ, πρὸς τὸν ὄποιον ἔτρεψεν ἀληθινὴν λατρείαν, ἀλλ’ οὔτε λέξιν ἔλεγε διὰ τὸ κατ’ αὐτὸν... Ὁλα αὐτὰ εἴναι μυστηριώδη ἐγὼ ὅμως ἐπιδοκιμάζω τὴν ἀπόφασιν σου, παιδί μου... Ο πατέρας σου συχνὰ σοῦ ἔλεγεν ἐνώπιον μου, διτι, ὃν ὁ Βόρις Βολκώφ ζητήσει απὸ ἑστίον μεταβοτούτοις θεοῖς την πανγάνευκαταλείψης διὰ νὰ σπενστησης πλησίου του. Ναί, Γιάγκο μου, πρέπει νὰ φύγης... Κέρχυμαι καὶ ἐγὼ μαζὶ σου...

— Εσεῖς, θεῖτε μου! καὶ... ὁ Αετός; ἀνεφώνησε κατάπληκτος ὁ νέος.

— Ο Αετός θὰ περιμένῃ νὰ γρίσων· βλέπεις, παιδί μου, ἐσύ μου εἰσάπειρεστερος ἀπὸ τὸ ἀερόπλοιον μου... Καὶ προτιμῶ νὰ λείψω μαζὶ σου, παρὰ νὰ μετωνομάσω μαζὶ του.

Ο Γιάγκος δὲν ἐδοκίμασε νὰ συζητήσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ θείου του. Ήσθάνετο ὅτι δὲν ἥτο δυγατὸν νὰ τὸν μεταπείσῃ. Τὸν συνεκίνησε μέχρι δακρύων ἡ ἀφοσιωμένη ἔκεινη φιλοστοργία, ποὺ ἐθυσίαζε πρὸς χάριν του, χωρὶς δισταγμόν, τὰς ἐπιστημονικὰς ἔρευνας τὸσων ἐτῶν, καὶ μάλιστα τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς, ὅπου ἡ Βεβαίτης τῆς λαμπρᾶς ἐπιτυχίας τὰς ἔκπληκτηνέςτικατέρας. Καὶ ἐπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἔκκριτου ἀνθρώπου.

— Εγχρυμέτερα πόδια καὶ καλὰ πόδια, εἶπεν ὁ κ. Ζουανίκης γελῶν διὰ νὰ κρύψῃ τὴν συγκίνησίν του, καὶ τὸ ταξίδιον τοῦ θάματος ἥτο μαζὶ ἥτο διασκέδασις, ἀν δὲν ἥτο αὐτὸς ὁ κατηραμένος πόλεμος, ποὺ...

— Κύριε Γιάγκο, κύριε Γιάγκο, διέκοψε, χωρὶς κανένα σεβασμὸν ὁ Ὑδών, δρῦμῶν ἐπάνω στὰ γόνατα τοῦ νέου... Πάρτε με μαζὶ σας στὸ Τράνσβαλ. . . Πόσο ἥθελα νὰ πολεμοῦσα ὑπὲρ τῶν Μπόερς!

— Αδύνατον, παιδί μου, δὲν πᾶμε ἔκει κάτω ὡς στρατιώται, καὶ θὰ μᾶς φέρῃς ἔνοχλησιν ἐκτὸς τούτου εἰσαὶ πολὺ μικρὸς δὲν νὰ πολεμήσῃς, καὶ πολὺ μεγάλος δὲν νὰ λείψῃς ἀπὸ τὰ μαθήματα σου.

— Σᾶς παρακαλῶ πολὺ, πάρτε με ὅπως δημόποτε!... Δὲν θὰ πολεμήσω, ἀροῦ τὸ ἀπαγορεύεται· θὰ μελετῶ περισσότε-

ρον παρὰ εἰς τὸ σχολεῖον... στὸ βαπτίσιο... στὸν σιδηρόδρομο... παντοῦ... Δέν θὰ σᾶς ἔνοχλω διόλου. "Ω! θὰ λυπηθῶ παραπολύ, ἀν μείνω τόσους μῆνας μόνος στὸ Παρίσι. Δὲν εἰμαι σὰν τὸ ἄλλα τὰ παιδιά, ἐγώ... δὲν ἔχω πιάσει τὸ πατέρα, οὔτε μητέρα, οὔτε ἀδελφό, οὔτε ἀδελφή, οὔτε θεῖο, οὔτε θεία... ὁ κ. Ζουανίκης καὶ τοῖς εἰσθε διην μου ἡ οἰκογένεια. Καὶ ἐπειτα, ἐκεῖ κάτω ἀν τύχη καὶ κινδυνεύετε, ποὺς θὰ σᾶς ὑπερασπίσῃ; "Ω, κύριε Γιάγκο, ἀν δὲν ἔσαναγρύσετε... Θαρρεῖτε πᾶς δὲν θὰ είχα καλλίτερα νὰ πεθάνω ἐκεῖ κάτω μαζὶ σας, παρὰ νὰ ζήσω μόνος μου ἐδῶ; Τὴν ἡμέραν ποὺ ἔχασα τὴν καΐμανη τὴν μαρμά καὶ μ’ ἐπήρατε ἔστες μαζὶ σας, θειλα νὰ μείνω σὰν ὑπηρετάκος σας, δύως ἐταίριας γιὰ τὸ παιδὶ τοῦ γαύτου Κλοαρέκ. ἀλλοδὲν ἔχητοῦσα παρὰ νὰ σᾶς ὑπηρετῶ παντοτεινά... Καὶ ἐνοικούρασμένοι απὸ τὸ ταξιδιού τοῦ ωκεανοῦ, ὅπου ἐπλήρωσαν βαρύν φορον εἰς τὴν ναυτιάν. Ο Ὑδών ὅμως, σὰν ἀληθινὸς παιδὶ γαυτικοῦ, δὲν εἶχεν οὔτε στιγμὴν ἀδιαθετήσῃ δι’ αὐτὸν ἀπελάμβανε, μὲ τὰ δῆλα του, τὸ πρωτοφανὲς θέαμα ποὺ ἀντίκρυζεν τὰ βλέμματά του.

Τὴν ὥραν ποὺ η ἀπελπιστικὴ ζήρχε νὰ νικᾷ τὸ θάρρος τοῦ κ. Αμών, ἐνας ἄγνωστος, ὁ Βόρις Βολκώφ, τοῦ ἐπρότεινε γὰρ συνεταιρισθεῖν ἐξ ήμισετας πρὸς ἔκμετάλλευσιν ἐνὸς ἀδαμαντωυχείου, πλήσιον τῆς Κίμπερλου...

Ο Βόρις Βολκώφ παρεῖχε τὰ χρηματικὰ μέσα καὶ τὸ ὄλικον, ὁ κ. Αμών τὴν ἐργασίαν του τὰ κέρδη, ἀν ὑπηρχον, τὰ ἐμοιράζετο. "Επειτα ἀπὸ δίλιγοντος μηνίας, οἱ δύο συνέταιροι εἰχαν ἀποκτήσην περιουσίαν. Κατὰ συμβούλην τοῦ συντρόφου του, ὁ Γάλλος ἐπώλησε τὸ μερίδιον του εἰς μίαν ἀγγλικὴν ἐταιρίαν, ἡ ὅποια τὸ ἐπλήρωσε μὲ φάνταστον τίμην, ἔβαλε κεφαλαῖα διὰ μίαν νέαν ἔκμετάλλευσιν εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ροδεσίαν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀφοῦ ἀνέθεσε τὰ συμφέροντά του εἰς τὸν Βολκώφ, συνέταιρόν του πάλιν εἰς τὴν δευτέραν αὐτὴν ἐπιχείρησιν.

Κατ’ ἔτος ὁ Βολκώφ ἀπέστελλε ταχικὰ πρὸς τὸν κ. Αμών τὸ μερίδιον του, ἀπὸ τὰ κέρδη, ἔως δουτὸν ὁ Γάλλος, τρομαγμένος ἀπὸ τὰ τεράστια ποσὰ τῶν κερδῶν του, ἐπώλησε τὸ μερίδιον του εἰς τὸν Βόρις Βολκώφ. Εἶχεν ἀρχιση ἐπὶ τέλους γὰρ τὸν ὑποπτεύεται διὰ δὲν ἥθελησε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ πλουτίσῃ τὸν Γάλλον σύντροφόν του, εἰς δῆλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ δὲν ἥτο μόνον αὐτὸδο φοράς ὁ Βόρις Βολκώφ εἶχε σώση, μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του, τὴν ζωὴν τοῦ κ. Αμών.

— Ο, τι καὶ ἀν εἶναι αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος, διτι μαστήριον καὶ ἀν περιβάλλον τὴν ζωὴν του, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ὄλλων εἶχε καὶ αὐτὸς τὴν ἐνδοτικότητα εἰς τὰς παρακλήσεις—τὴν λυδίαν αὐτὴν λίθον τῆς ἀληθινῆς καλωσύνης. "Εφερε μὲν ὀλίγας ἀντιρρήσεις, ἀλλὰ ὁ Ὑδών, διτις τὸν ἥθανετο ὑποχωροῦντα, τὰς ἀνεσκέμασεν ὅλας μὲ δρῆγην.

Τότε, ἀφοῦ ἐστήκατε τὸν μικρὸν ἐπίμονον ποὺ ἥτο γονατίσμενος ἐμπρός του, τοῦ ἐχάιδευσε μὲ τὸ χέρι τὰ κοντὰ καὶ πυκνὰ μαλλιά του, καὶ εἶπε:

— "Ἄχ! βρετογικὸν κεφάλι, ποὺ κάνει διτι τὸν κατάγηση... Σύμφωνοι δὲν θὰ σ’ ἀφήσωμε ἐδῶ, καὶ σὺ... θὰ μᾶς προστατεύσῃς στὸ μακρύν μας ταξίδιο! . . . Πόσο ἥθελα νὰ πολεμοῦσα ὑπὲρ τῶν Μπόερς!

— Αδύνατον, παιδί μου, δὲν πᾶμε ἔκει κάτω ὡς στρατιώται, καὶ θὰ μᾶς φέρῃς ἔνοχλησιν ἐκτὸς τούτου εἰσαὶ πολὺ μικρὸς δὲν νὰ πολεμήσῃς, καὶ πολὺ μεγάλος δὲν νὰ λείψῃς ἀπὸ τὰ μαθήματα σου.

— Σᾶς παρακαλῶ πολὺ, πάρτε με ὅπως δημόποτε!... Δὲν θὰ πολεμήσω, ἀροῦ τὸ πρώτο μέρος...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Εἰς τὴν Ἐδέλπιδα "Ακραν." — "Ο ἀποτος ὁ μαξᾶς.—Τὸ ἄγροι μὲ τὴν λεοντῆν." — "Ο ποὺ ἀναφανεῖται διὰ Μήτρας Ἀρχηγός.—Οι ἀπεσταλμένοι τὸν Βολκώφ.—Φίλοι ωρικούντος ὁ Υβρών καὶ διὰ Ιανός.

Τὴν 5 Δεκεμβρίου 1901, τὸ μεσημέρι, οἱ τρεῖς Γάλλοι ἀπεβιβάζοντο εἰς τὸν λιμένα τῆς Εὐέλπιδος "Ακρας, βασινισμένοι καὶ τυραννισμένοι απὸ τοὺς μαύρους ἀχθοφόρους, ποὺ ἐμάλωγαν ποὺς γὰρ πρωτοπάρη τὰς ἀποσκευας τῶν. Ο κ. Ζουανίκης καὶ διὰ ἀνεψιός του ἡσαν ἀκόμη κατακουρασμένοι απὸ τὸ ταξιδιοῦ τοῦ ωκεανοῦ, ὅπου ἐπλήρωσαν βαρύν φορον εἰς τὴν ναυτιάν. Ο Ὑδών ὅμως, σὰν ἀληθινὸς παιδὶ γαυτικοῦ, δὲν εἶχεν οὔτε στιγμὴν ἀδιαθετήσῃ δι’ αὐτὸν ἀπελάμβανε, μὲ τὰ δῆλα του, τὸ πρωτοφανὲς συναυλίζειν εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον." Αλλοις μικρόδεινοι βιολιστές τῆς αὐτῆς σχέδιον ἡλικίας—κίας, δὲν ἔνθυμοι μόνον εἰς τὸ προσφάγι τῶν των—

Τὴν ὥραν ποὺ η ἀπελπιστικὴ ζήρχε νὰ νικᾷ τὸ θάρρος τοῦ κ. Αμών, καὶ ἔγγιστος, ὁ πόλις θεριάμβευς, τὸν φλογερὸν ἦλιον τοῦ Δεκεμβρίου, ὁ ὅποια ἐποχὴ ἔκει κάτω είναι σὰν τὸ ιδιό μας θέρος, ὁ πόλις ἐξετείνετο λευκή, ἀπέραντος, ἀπλωμένης εἰς τὸν πρόποδας τοῦ γίγαντος "Ορούς τῆς Τραπέζης. Εἰς τὸν ἀνοικτὸν λιμένα, δάσος ὀλόκληρον ἀπὸ ιστοὺς προσέδιδε ζωηρόβητη, ἀποκλειστικῶς ὀφειλομένην εἰς τὸν πόλεμον πρὸς τὸν Μπόερς. Κάφροι, Ότενετοι, Μαλαζοί, Ίνδοι ήσαν ἔκει πλήθος, σὰν τὰ μυρμήκια, μ’ ἔνα ἀπέργυρα περιέρχεται τὰς μεγαλοπόλεις καὶ θαυμάζεται ὀλονέν εἰς τὴν Αλγυπτον, ἢ πρίμα εἶναι ἐπταστής, ὁ τενόρος ἔξαετής, τὰ τέκνα τῆς Αλβιώνος, καὶ ὁ μπάσσος... ἔνα κοριτσάκι ἀξιωματικοῦ ἐν στολῇ, παρίσταντο, μὲ δῆλη των τὴν φλεγματικότητα, εἰς τὸν καταπλούν τοῦ ἀποτέλεσμα.

Ο Γιάγκος καὶ διὰ θείου του ἐπερίμεναν νὰ εῦρουν, ὅμα ἀπεβιβάζοντο, τὸν Βολκώφ ἢ κάποιον ἀπεσταλμένον αὐτοῦ τοῦ μαστηριώδους ἀνθρώπου. Η πρόνοιά του, μὲ τὴν ὅποιαν ἥθελησε νὰ ὀρίσῃ ἀκριβῶς τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἐρχομένης των εἰσηγούντων τοῦ ηλικιαστήρα, αἵ τις ηλικιαστήρας εἶναι καὶ τὰ μέλη τοῦ κορού, ὅτι μέρη εἰσηγούντων τοῦ θείου θίασος, ἐντείχισεν τὰ πατέρεις την πρότασην μετατρέπειν τὸν ηλικιαστήραν τοῦ θείου σε θεατρικόν, παρέσταντο, μὲ δῆλη των τὴν φλεγματικότητα, εἰς τὸν καταπλούν τοῦ ἀποτέλεσμα.

Ο Γιάγκος καὶ διὰ θείου του ἐπερίμεναν νὰ εὗρουν, ὅμα ἀπεβιβάζοντο, τὸν Βολκώφ ἢ κάποιον ἀπεσταλμένον αὐτοῦ τοῦ μαστηριώδους ἀνθρώπου. Η πρόνοιά του, μὲ τὴν ὅποιαν ἥθελησε νὰ ὀρίσῃ ἀκριβῶς τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἐρχομένης των εἰσηγούντων τοῦ ηλικιαστήρα, αἵ τις ηλικιαστήρας εἶναι καὶ τὰ μέλη τοῦ κορού, ὅτι μέρη εἰσηγούντων τοῦ θείου θίασος, ἐντείχισεν τὰ π

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΑΜΠΟΥΜΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΧΑ
ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ο Καράμπαμπούλας πηγαίνει στὸ παλάτι του, μὲ μεγάλη συλλογὴ καὶ πίκρα στὸ κεφάλι του. Καὶ ἄμα ἔχει ὁ Καράμπαμπούλας τέτοια πράγματα εἰς τὸ δικό του τὸ κεφάλι, βάζει καὶ κόδουν, ἔνα δύο, τρία, τέσσαρα... ἔνα κεφάλια, διὰ νὰ ἐλαφρώσῃ τὸ δικό του τὸ κεφάλι ἀπὸ τὴν συλλογὴ καὶ τὴν πίκρα.

Ἄκολουθεῖ, βλέπετε, τὴν διμοιοπαθητικήν μέθοδον τῆς ιατρικῆς. Καὶ λέγει:

— "Αμα πονᾶ τὸ κεφάλι μου, κόδω ἔγω κεφάλι, καὶ περνᾶ..."

Ἐπειδὴ λοιπὸν ζέρουν δλοι εἰς τὸ παλάτι αὐτὴν τὴν ιατρικήν συνταγὴν του Καράμπαμπούλα, διόπου φύγη-φύγη, ὅμα τὸν εἶδαν νὰ πλησιάζῃ μὲ τὸν πιστόν του Ὀταμπῆν, τὸν ταιμπουκοκράτην.

Η Καράμπαμπούλινα μὲ τὸ Καράμπαμπούλικι της, ποῦ τὸ ἔχει κρεμασμένο μέσα σὲ μὰ πάννα στὸν ὄμρό της, παίρνει δρόμο τρομαγμένη, διὰ νὰ μὴν εὑρεθῇ ἐμπρὸς εἰς τὸν Καράμπαμπούλα, ποῦ ἔρχεται μὲ κατεβασμένα μούτρα. Παίρνουν δρόμο καὶ αἱ ἄλλες κυρίες τῆς Αὐλῆς, ποῦ ἔκοπάνιζαν καλαμπόκια μέσα στὸ μεγάλο ξυλένιο γουδί, καὶ ἡ αὐλὴ του παλα-

κορομπάχιαν πρὸς τιμὴν του, αὐτὸς ὅμως οὔτε γυρίζει νὰ τὰ κυττάξῃ. Οὔτε συλλογίζεται καν νὰ κόψῃ μερικὰ κεφάλια, — ἵστις διότι φοβάται τές φοβέρες του Κυρίου Διακετῆ.

Ἐνα πρᾶγμα μόνον συλλογίζεται, καὶ τὸ λέγει καὶ τὸ ξαναλέγει:

— "Ενα Τεκίνητο!... πιούς θὰ μου δώσῃ ἔνα Τοκίνητο;"

Καὶ μπαίνει μ' ἀργὸν βῆμα καὶ βαρύθυμος εἰς τὸ παλάτι του, καὶ ἀπὸ πίσω του ἀκολουθεῖ ὁ αἰώνιος Ὀταμπῆς, ὁ ταιμπουκοκράτης μὲ τὴν ξερολούθια του...

(Ἐπειτα συνέχεια) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΟΑ

Η ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ÉMILE RECH)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Τὴν στιγμὴν ἔκεινην, μία καλεσμένη, δεκατεσσάρων ἔως δεκαπέντε ἔτῶν, υψηλὴ, μὲ λιγυρὸν ἀνάστημα, μὲ μαλλιὰ μαῦρα καὶ μάτια στιλπνὰ, σὰν δύο βατόμουρα βρεγμένα μὲ δροσιάν, ἐπλησσεῖσεν εἰς τὸν κύκλον, διόπου ἐγίνετο ἔκεινη ἡ συνομιλία.

— "Α! ἂ! ἔξαδέλφη, καλὰ ποῦ ἥλθες! εἴτεν ὁ Γάστων πρὸς τὸ νέον ἔκεινο πρόσωπον τῆς σκηνῆς· βάζω στοίχημα πῶς θὰ εύρης ἐδῶ ὅλην γιὰ μυθιστόρημα!"

Εἶχε μεγάλην κλίσιν πρὸς τὰ πε-

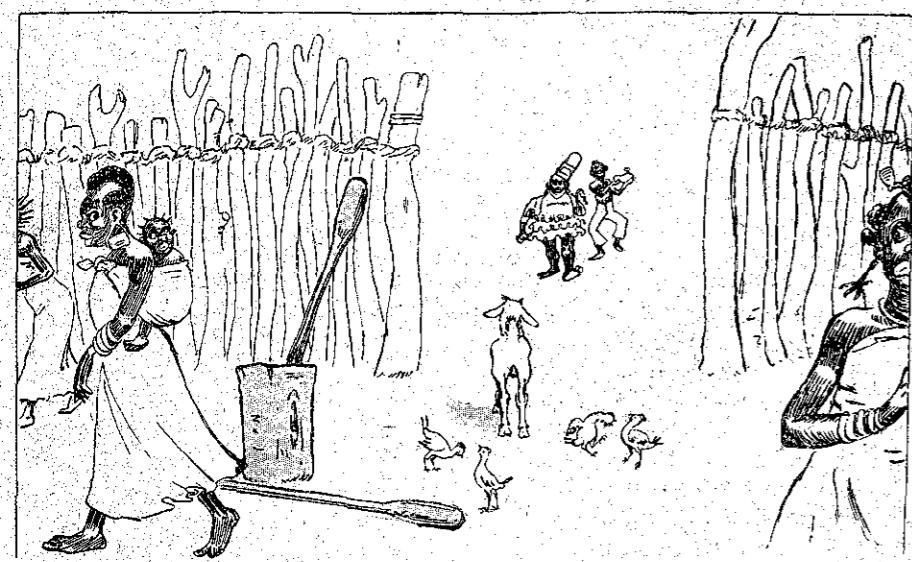
τούς μένει ἀδειάν απὸ τὸ σχέδιον τοῦ μυθιστορήματος, ποῦ ήρχιζα νὰ οἰκοδομῷ ἐπάγω σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Δὲν τὸ θαρρεῖτε καὶ σεῖς πῶς εἶνε κρίμα;

— Δὲν ἔχω καρμίαν ιδέαν..."

— Λοιπόν, ἐσεῖς θὰ ύποχρεωθῆτε νὰ τὸν ἀνασύρετε ἀπὸ τὴν φτώχια, διόπου, ἐπειτα ἀπὸ αἵτιστους περιπετείας καὶ ἀμέτρητα δενιοπαθήματα, κατήντησεν ἐπὶ τέλους καὶ θὰ εἶνε ἐπάνω-κάτω τὸ ίδιον πράγμα. Καὶ δύως, περισσότερον ἐνδιαφέρον θὰ ἔτοις καὶ ἡ ἐντύπωσις θὰ ἔτοις καλλιτέρα, ἀν αὐτὸς ἥρχετο νὰ σᾶς ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὴν πενίαν σας, καὶ ἀν αὐτὸς...

— Μὰ ἡ δεσποινὶς δὲν εἶνε διόλου πτωχὴ! διέκοψεν ὁ Γάστων, διὰν εἶδε τὸ ἐρύθριμα τῆς ἀγανακτήσεως γ' ἀναβαίνη εἰς τὸ πρόσωπον τῆς φαντασμάτης. — Μὴ δηγέτε σημασίαν στὰ λόγια της, τῆς εἴπε διὰ νὰ τὴν καταπραμένῃ ἔτοις συνηθίζεις ἡ ἀγαπητή μου ἔξαδέλφη, νὰ φτιάγῃ μυθιστορήματα, διόπου τύχη καὶ διόπου λόγη τὸ κάμνει κωρίς νὰ τὸ θέλῃ, καὶ δὲν κοιμάται ἥσυχη τὸ βράδυ, ἀν περάσῃ τὴν ἡμέραν της κωρίς νὰ περιπλανήῃ λιγάκι εἰς τὴν χώραν τῶν μύθων, διόπως λέγει ὁ καθηγητής μας· τὸ ξέρεις δύως τόσον καλλάδσον κ' ἔγω, διὰ δέν πηγαίνετε μὲ τὸ πιάτο σας νὰ

τιοῦ μένει ἀδειάν ἀπὸ ἀνθρώπους. "Οσοι ἔχουν κεφάλι, κυττάζουν ποῦ νὰ τρυπώσουν, διὰ νὰ γλυτώσουν τὸ κεφάλι των..." Καὶ μόνον μιὰ κατοίκα καὶ μερικὰ κοτόπουλα στέκονται εἰς τὴν εἰσόδου καὶ υποδέχονται τὴν Αὐτοῦ Κατάμαυρην Μεγαλειότητα.

"Οποια φύγη-φύγη ὅμα τὸν εἶδαν νὰ πλησιάζῃ..." (Σελ. 28, σ. α').

τιοῦ μένει ἀδειάν ἀπὸ ἀνθρώπους. "Οσοι ἔχουν κεφάλι, κυττάζουν ποῦ νὰ τρυπώσουν, διὰ νὰ γλυτώσουν τὸ κεφάλι των..."

Καὶ μόνον μιὰ κατοίκα καὶ μερικὰ κοτόπουλα στέκονται εἰς τὴν εἰσόδου καὶ υποδέχονται τὴν Αὐτοῦ Κατάμαυρην Μεγαλειότητα.

τὸ κεντρό, ἡ Παυλίνα—αὐτὸς ὅτο τὸ ὄνυμα τῆς ἔξαδέλφους—ἐλήτημονούσεν ἀμέσως τὸν πονού.

Ο Γάστων τὴν ἐπληροφόρησε μὲ ὀλίγα λόγια διὰ τὴν περιεργὸν σύμπτωσιν, ἡ ὁποῖα κανεὶς δὲν ἀμφιβολεῖ γι' αὐτό. Αὐτὸς δύως δὲν εἶνε λόγος καὶ νὰ μὴν φάειν μὲ τὸ βροῦμε, συγεπεία τίνων μυστηριώδων περιπτώσεων, δύο πρόσωπα, τὰ δότια, κατὰ τὴν δεσποινίδα Δεσποινίδα, ποῦ δὲν εἶχαν καμμίαν σχέσιν μεταξὺ των.

— Ελάτε νὰ δοῦμε, εἴπεν ἡ Παυλίνα, ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν Ἀνδρέαν, μήπως εἶχετε τίποτε συγγενεῖς, ποῦ νὰ εἶχανται γνωστά μας ἔχουν, χωρὶς διόλου νὰ γωρίζωνται μεταξὺ των, τὸ ίδιον δινομα καὶ τὸ ίδιον ἐπίθετον!

— Μέσω σὲ καμμία λυκοπαγίδα, λόγου χάριγ; ἐπεξήγησεν ὁ Γάστων μὲ τοσχαρότητα κωμικωτάτην.

Η Παυλίνα τοῦ ἐτοίμησε δυνατὰ τὸ χέρι καὶ τοῦ ἔκαμε ἔνα μαρράσμὸν δυσαρεσκείας.

— Μήπως ἔχετε, ἔξηκολούθησε, μὲ τὰ βλέμματα προσηλωμέγα εἰς τὴν ἐπισκέπτριαν, κανένα θεῖον σας ἡ θεῖον τοῦ πατέρα σας, ὁ ὄποιος γὰρ ἐμάλωσε μὲ τὴν οἰκογένειάν του καὶ νὰ ἔφυγε πρὸ πλοῦτοῦ διὰ τὴν Αὐστραλίαν ἡ τὰς Ἰνδίας, καὶ καμμία μέρα θὰ γυρίσῃ οὐρανοκατέβατος, πλούσιος σὰν τὸν Πακτωλόν, καὶ θὰ σᾶς ἀφήσῃ ὅλην τοῦ περιουσίαν;

— Παναγία μου! ἀνυπόφορος ἔγινες! διεμαρτυρήθη ἡ Παυλίνα, ἐνῷ τὸν ἐφοβέρισε μὲ τὰ ροδέλευκα γυναῖκα τῆς. "Αφησε λοιπὸν τὴν δεσποινίδα γ' ἀπαντήσῃ!"

Καὶ προσήλωσε τὸ ἐρωτηματικὸν βλέμμα τῆς εἰς τὴν Ἀνδρέαν.

— "Οχι, ἀπήντησεν αὐτὴ δὲν γωρίζω νὰ ἔχω κανένα συγγενή..."

— Άλλα σγέδον ἀμέσως ἥλασσεν ἡ φυσιογνωμία της.

— Εἶναι διάστημα τὸ προγονισμένην ἡμέραν μὲ τὸν πατέρα της, καὶ τὴν ὄποιαν εἶχε λησμογής πρὸς στιγμὴν ἀπὸ τὸν μυθιστορήματος, ποῦ ήρχιζα νὰ οἰκοδομῷ ἐπάγω σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Δὲν τὸ θαρρεῖτε καὶ σεῖς πῶς εἶνε κρίμα;

— Δὲν ἔχω καρμίαν ιδέαν..."

— Λοιπόν, ἐσεῖς θὰ ύποχρεωθῆτε νὰ τὸν ἀνασύρετε ἀπὸ τὴν φτώχια, διόπου, ἐπειτα ἀπὸ αἵτιστους περιπετείας καὶ ἀμέτρητα δενιοπαθήματα, κατήντησεν ἐπὶ τέλους καὶ θὰ εἶνε ἐπάνω-κάτω τὸ ίδιον πράγμα. Καὶ δύως, περισσότερον ἐνδιαφέρον θὰ ἔτοις καὶ ἡ ἐντύπωσις θὰ ἔτοις καλλιτέρα, ἀν αὐτὸς ἥρχετο νὰ σᾶς ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὴν πενίαν σας, καὶ ἀν αὐτὸς...

— Μὰ ἡ δεσποινὶς δὲν εἶνε διόλου πτωχὴ! διέκοψεν ὁ Γάστων, διὰν εἶδε τὸ ἐρύθριμα τῆς ἀγανακτήσεως γ' ἀναβαίνη εἰς τὸ πρόσωπον τῆς φαντασμάτης. — Μὴ δηγέτε σημασίαν στὰ λόγια της, τῆς εἴπε διὰ νὰ τὴν καταπραμένῃ ἔτοις συνηθίζεις ἡ ἀγαπητή μου ἔξαδέλφη, νὰ φτιάγῃ μυθιστορήματα, διόπου τύχη καὶ διόπου λόγη τὸ κάμνει κωρίς νὰ τὸ θέλῃ, καὶ δὲν κοιμάται ἥσυχη τὸ βράδυ, ἀν περάσῃ τὴν ἡμέραν της κωρίς νὰ περιπλανήῃ λιγάκι εἰς τὴν χώραν τῶν μύθων, διόπως λέγει ὁ καθηγητής μας· τὸ ξέρεις δύως τόσον καλλάδσον κ' ἔγω, διὰ δέν πηγαίνετε μὲ τὸ πιάτο σας νὰ

τιοῦ μένει ἀδειάν ἀπὸ ἀνθρώπους. "Οσοι ἔχουν κεφάλι, κυττάζουν ποῦ νὰ τρυπώσουν, διὰ νὰ γλυτώσουν τὸ κεφάλι των..." Καὶ μόνον μιὰ κατοίκα καὶ μερικὰ κοτόπουλα στέκονται εἰς τὴν εἰσόδου καὶ υποδέχονται τὴν Αὐτοῦ Κατάμαυρην Μεγαλειότητα.

τρέψτε εἰς τὸ Οἰκονομικὸν Συστήμα!

— "Ω! ἔξυπνάδα καὶ αὐτή, ποῦ μᾶς λέσι! ἐφώναζεν ἡ ἔξαδέλφη ἀνασηκωνούσσα τὸν πονού της. Βεβαίως εἶνε πλούσια ἡ πλούσια κανεὶς δὲν ἀμφιβολεῖ γι' αὐτό. Αὐτὸς δύως δὲν εἶνε λόγος καὶ νὰ μὴν φάειν μὲ τὸ βροῦμε, συγεπεία τίνων μυστηριώδων περιπτώσεων, τὰ δότια, τὰ δέσποινίδα της Αὐδρέαν, μήπως εἶχετε τίποτε συγγενεῖς, ποῦ νὰ μηνίγγησεν μεταξὺ των πονού της;

— "Ελάτε νὰ δοῦμε, εἴπεν ἡ Παυλίνα, μήπως εἶχετε τίποτε συγγενεῖς, ποῦ νὰ μ

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑ

[ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ]

Εἰς κάτοιαν πόλιν τῆς βροεινῆς Εύρωπης, ἔζοῦσε μίαν φοράν ἑνα παιδάκι ἐπτὰ χρονῶν, ποὺ ὠνομάζετο Βόλφ. Ὁρφανὸν ἀπὸ μητέρα καὶ πατέρα, εἶχε μετνή εἰς βάρος μιᾶς γραίας θείας του, ἡ οποία ἦτο σκληρή καὶ φιλάργυρη γυναῖκα, καὶ δὲν ἐφίλουσε ποτὲ τὸν ἀνεψιόν της παρὰ μόνον τὴν πρωτοχορονίαν, καὶ δύσακτος τοῦ ἔδιδε γὰ φάγη, ἀγαπέντας βαθείᾳ, διστὶ ἐλυπεῖτο τὸ φαγί που τῆς ἔτρωγε!

Μ' ὅλ' αὐτὰ ὁ Βόλφ ἦτο τόσο καλὸς παιδάκι, ὃστε καὶ τὴν σκληρήν αὐτὴν γυναῖκα ἀγαποῦσε, καὶ ἐξ ἄλλου τὴν ἐφοβεῖτο πολὺ καὶ δὲν ἐτολμοῦσε οὔτε νὰ τὴν κυττάξῃ.

Ἐπειδὴ αὐτὴ εἶχε δικό της σπίτι καὶ ἦτο ἀρκετά πλούσια καὶ γνωστὴ εἰς τὴν πόλιν, δὲν ἐτολμοῦσε νὰ μὴ στείλῃ τὸν ἀνεψιόν της εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὸν ἔστειλεν, ἀφοῦ δύμως ἐφίλονείησε πολλὴν ὥραν μὲ τὸν Διευθυντήν, διὰ νὰ ἐπιτυχῇ δύσω τὸ δυνατάκιν μεγαλειτέραν ἔκπτωσιν εἰς τὰ δίδακτρα.

Ο Διευθυντής, ποὺ τοῦ ἔκακοφάνετο νὰ ἔχῃ εἰς τὸ σχολεῖον του μαθητὴν πάντα κακοντυμένον καὶ νὰ μὴ πληρώνεται καλά, τοῦ ἐπέβαλλε συχνὰ τιμωρίας ἄδικους. Οἱ συμμάθηται του ἔξ ἄλλου, οἱ ὅποιοι ἦσαν διλοι πατέρεις καὶ τὸν ἔπειραζαν καὶ τὸν κακομετεχεῖσκοντο. Καθημέραν ὁ πτωχὸς Βόλφ ἐκρύπτετο εἰς μίαν γωνίαν τοῦ σχολείου καὶ ἔκλαιε...

"Ερθασαν τὰ Χριστούγεννα. Ο Διευθυντής ἐπρόκειτο νὰ διηγήσῃ τὰ μεσάνυκτα δύλους τοὺς μαθητὰς του εἰς τὴν ἔκκλησίαν, καὶ κατόπιν νὰ τοὺς γυρίσῃ εἰς τὰ σπίτια των.

Ἐγκείνον τὸν χρόνον ὁ γειμῶν ἦτο δριμυτάτος· διλη ἡ πόλις ἦτο σκεπασμένη μὲ χιόνια, καὶ οἱ μαθηταὶ ἐφθασσαν τὴν ὥρισμένην ὥραν τούλιγμένοι εἰς ζεστὰ γουνιά ἐπανωφόρια. Μόνον ὁ μικρὸς Βόλφ ἐπαρουσιάσθη μὲ τὰ καθημερινὰ του φορέματα καὶ μὲ τὰ ἔυλοπέδιλα (.σκάρα). Οἱ συμμάθηται του, ποὺ τὸν ἔβλεπαν ἐντροπάλν, στενοχωρίμενον καὶ τρέμοντα ἀπὸ τὸ φῦχος, ἀρχίσαν πάλιν νὰ τὸν περιπάτουν. Τὸ δυστυχίασμα τοῦ πατέρας τοῦ Βόλφος εἶχεν τὸν ἔπειραζαν καὶ τὸν κακομετεχεῖσκοντο. Καθημέραν ὁ πτωχὸς Βόλφ ἐκρύπτετο εἰς μίαν γωνίαν τοῦ σχολείου καὶ ἔκλαιε...

"Ερθασαν τὰ Χριστούγεννα. Ο Διευθυντής ἐπρόκειτο νὰ διηγήσῃ τὰ μεσάνυκτα δύλους τοὺς μαθητὰς του εἰς τὴν ἔκκλησίαν, καὶ κατόπιν νὰ τοὺς γυρίσῃ εἰς τὰ σπίτια των.

Ἐγκείνον τὸν χρόνον ὁ γειμῶν ἦτο δριμυτάτος· διλη ἡ πόλις ἦτο σκεπασμένη μὲ χιόνια, καὶ οἱ μαθηταὶ ἐφθασσαν τὴν ὥρισμένην ὥραν τούλιγμένοι εἰς ζεστὰ γουνιά ἐπανωφόρια. Μόνον ὁ μικρὸς Βόλφ ἐπαρουσιάσθη μὲ τὰ καθημερινὰ του φορέματα καὶ μὲ τὰ ἔυλοπέδιλα (.σκάρα). Οἱ συμμάθηται του, ποὺ τὸν ἔβλεπαν ἐντροπάλν, στενοχωρίμενον καὶ τρέμοντα ἀπὸ τὸ φῦχος, ἀρχίσαν πάλιν νὰ τὸν περιπάτουν. Τὸ δυστυχίασμα τοῦ πατέρας τοῦ Βόλφος εἶχεν τὸν ἔπειραζαν καὶ τὸν κακομετεχεῖσκοντο. Καθημέραν ὁ πτωχὸς Βόλφ ἐκρύπτετο εἰς μίαν γωνίαν τοῦ σχολείου καὶ ἔκλαιε...

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Ο μικρὸς Βόλφ, ποὺ βγῆκε τελευταῖς πατέρας, καὶ μὲ τὰ γάντια του διὰ νὰ τεστάγη τὰ παγωμένα του δάκτυλα... Επὶ τέλους ὁ Διευθυντής τους διέταξε νὰ παραταχθοῦν, ἀνὰ δύο καὶ νὰ ἔκπινον διὰ τὴν ἔκκλησίαν.

Ἐγκείνον τὸν χρόνον ὁ γειμῶν ἦτο δριμυτάτος· διλη ἡ πόλις ἦτο σκεπασμένη μὲ χιόνια, καὶ οἱ μαθηταὶ ἐφθασσαν τὴν ὥρισμένην ὥραν τούλιγμένοι εἰς ζεστά γουνιά ἐπανωφόρια. Μόνον ὁ μικρὸς Βόλφ ἐπαρουσιάσθη μὲ τὰ καθημερινὰ του φορέματα καὶ μὲ τὰ ἔυλοπέδιλα (.σκάρα). Οἱ συμμάθηται του, ποὺ τὸν ἔβλεπαν ἐντροπάλν, στενοχωρίμενον καὶ τρέμοντα ἀπὸ τὸ φῦχος, ἀρχίσαν πάλιν νὰ τὸν περιπάτουν. Τὸ δυστυχίασμα τοῦ πατέρας τοῦ Βόλφος εἶχεν τὸν ἔπειραζαν καὶ τὸν κακομετεχεῖσκοντο. Καθημέραν ὁ πτωχὸς Βόλφ ἐκρύπτετο εἰς μίαν γωνίαν τοῦ σχολείου καὶ ἔκλαιε...

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πλουσιώτερους τῆς πόλεως, τοῦ ἔροιφων βλέμμα περιφρονητικόν.

Οι μαθηταὶ μὲ τὰ γουνιάτα ἐπανωφόρια καὶ τὰ ζεστὰ ὑποδήματα, ἐπέρασαν ἄδιλοφοροὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸν ἐκεῖνο πατέρα, καὶ μερικοὶ μάλ

Τοξεία Γύρενε, α. (Ν. Μ. Ρ.) "Ηεωτική της Κορητικής, κ. (Α. Δ. Δ.) Διδωναία Νύμφη, κ. (Β. Μ.) Γλυπτογοντάδα, α. (ασα.) "Υπερήφανης Ελλήνης, κ. (Μ. Ζ.) "Άγνως της Αιγανπιν, κ. (Β. Α.) Στεγαγμός της Μακεδονίας, κ. (Α. Ζ.) αύτό προτιμώς σ' εύχαριστω δι' δοσα γράφεις.) Χρυσόκομος Νάρωνας, α. (Γ. Κ.) καὶ Σεντενεμένος Σπουδαστής, α. (Α. Κ.)

"Ανανεώσεις ψευδωνύμων: Αθτόνομος, α. "Ελληνική Πατέρις, α. "Ιδιότοπος Σανδούλια, κ. "Αγρυπτός, κ. Παλλάς, κ. Λάτος τοῦ Θραίκον, κ. "Αφρος, κ. "Εαριγή Νεφέλη, κ. Ζίνα, κ. Νοσταλγίας της Θαλάσσης, σ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Προστενούν μόνον οι έγοντες ψευδώνυμον λόγχον διὰ τὸ θότο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης λόγχον διὰ τὸ θότο τοῦ. Προτάσεις μὲν ὄντα, ή μὲν ψευδώνυμα κατηγορημένα, δὲν δημοσιεύονται.

Μικρά Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: τὸ Αγοράκια Δονιλόδη μὲ τὸ Κεντρό, — δ' Ἰπτάστης τοῦ Μεσοίδωρος μὲ τὸ Αἴτορον Χονοάνθεμον, "Αγοράκιο Δονιλόδη καὶ Άσμα τοῦ Οργάνως — τὸ Δάκνον τῆς Μακεδονίας μὲ τὸν Αιμητον Γελωνοποιον καὶ "Υπέρ Πατρίδος — δὲ Λευκούντην τοῦ Αιγαλίδης μὲ τὴν Αιμόφωνον Μακεδονίαν, Μαλαχώμενην Φουφούλαν, "Ελληνική Ιδέαν, "Έθνικήν Σημαίαν καὶ Ζήτω ἡ Ελλάς — η Κυρια Σημαρολέστρα μὲ τὴν Γλυκαῖαν Ελλάδα, Ζήτω ἡ Εγνωσία, Λευκούμιαντον Αιγαλίδην καὶ Χανοδάντην Αδηγήρ — δὲ Αθτόνομος μὲ τὴν Ιωάννην Δάσον, Χρυσόβλαιδο καὶ Μιμάζαγ — τὸ Ζήτω ἡ Κναρόλευκος μὲ τὸν "Άγρελον Αδεγούν, "Ονειρον τῆς Πατρίδος καὶ Νηρηγίαν τῆς Πηγενίου — δὲ Κορητική Ελάτις μὲ τὸ Ζήτω ἡ Ελλάς, Γλυκειαν Ανάνην, "Ηοσιάνη Κορητην, Φιλελεύθερον καὶ "Οδόν τῆς Λόρης — τὸ Ζήτω ἡ Εγνωσία μὲ τὸ Ονειρο στὸ Κύμα, Κορδοναῖον, Σανδήρη Νεράιδαν, Αιθερόβαμόνα Φαγασαῖον καὶ Εσμήν τοῦ Παρετίλον — δὲ Φιλελεύθερος μὲ τὸ Ζήτω ἡ Ελευθερία, Ιταλικήν Σημαίαν, "Ελληνική Αιγαίην, "Ηοσιάδη Ασκάδη καὶ Διαφερεῖδεον Αροκειάδα — η Φιλοπατίας Ελληνοποιία μὲ τὴν Γλυκαῖαν Ελλάδα, "Ονειρο στὸ Κύμα, Ζήτω ἡ Κναρόλευκος, Ελληνική Αδηγήρ καὶ Κορητική Ελαΐδα.

"Η Διάστασις ἀστεῖται τοὺς φίλους τοῦς: "Ερμήνη τοῦ Προξενίου (Συλλογὴ Ασκενεῶν δὲν ἐλήφθη)" Αὐτὸς τῆς Μαρίας (ώς βλέπεις εἰς τὰς ἔγραφεις, αὐτὸς τὸ ψευδώνυμον ἔξελεια διὰ σέ: δύο δὲ ἀλλα, εἴς αὐτῶν τοῦ προτείνετε, διὰ τὰ δύο ἀδελφάκια) Αδαμον τῆς Μακεδονίας (ὅχι, τὰ δύο ψευδώνυμα ποὺς ἀναφέρεται, δὲν ἔχουν σύστιν τῶν) Σπιλέτο Μονάχο (δεκτά·) "Αιμητον Γελωτοποιοῦν (ἔγιλασα πολὺ μὲ τὴν ἔμμετρον ἐπιστολήν σου· τὸ μόνον ἥκον τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν, εἴς δὲ δὲν ἐπιδέχονται ἀπάντησιν) Μπαλωμήνη Φουφούλαν (μετὰ πάσης χαρᾶς!) Αθτόνομον (ενδήριστος πολὺ διὰ τὰ ωραιότατα δελτάρια) Δίγυντίαν Βασιλοποιία (ενδήριστο διὰ τὰς τόσους ωραῖας εὐχάς: εἶδες τὴν ἔγκρισιν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον) Μακεδονήν Φάλαγγα (ὅταν ἐλήφθησαν·) Ελπίδα τοῦ Μέλλοντος (δὲν πειράζει·) Εὐγένιον Σ. (δὲν γνωρίζω ὁντάρχην Τιμοκατάλογος τοῦ Ποιλίου Βέρνη) "Αγγελον τῆς Νίκης (διὰ νὰ συστήσω τὸν ἀπόρον σου, πρέπει νὰ ξερω τὸνομα, τὴν διεθνήσιν του καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατρός του·) Ζήτω ἡ Ελλάς, Αλαρίδα τοῦ Θραίκον (καὶ τωάντε, αὐτὸς ἡτο τὸ καλλιτέρον) Αργοναύτην (διὰ τὸν ὄποιον ή Κυριακή, ποὺ διαβάζει τὸ φύλλον μου, εἴνε ἡ

καλλιτέρα του ἡμέρα) "Ηοσιάνη Ασκάδη (βεβαιότατον, διὰ ὃ ἐφετεῖνος μου τόμος θὰ ὑπερβῇ ὅλους τοὺς προηγουμένους·) "Αγγελον Αιγερούντος, ζ. (Μ. Ζ.) "Άγνως τῆς Αιγανπιν, κ. (Β. Α.) Στεγαγμός τῆς Μακεδονίας, κ. (Α. Ζ.) αύτό προτιμώς σ' εὐχαριστῶ δι' δοσα γράφεις.) Χρυσόκομος Νάρωνας, α. (Γ. Κ.) καὶ Σεντενεμένος Σπουδαστής, α. (Α. Κ.)

Εἰς δύος ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 19 Δεκεμβρίου, θ' ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχεῖ.

Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ τῆς ἐγγραφῆς καὶ τῆς ἀνανεώσεως διὰ τὸ 1907, μὲ δικαιώματα συμμετοχῆς τῶν ἐπιστίων συνδρομητῶν εἰς τὸ Δαχεῖον τῶν Δώσων τῆς Διαπλάσεως καὶ εἰς τὴν διανομὴν διὸν δέλγων ὀποιεστόμενόν Μετροῦν, ἡ δοποια ἔληγε τὴν 15 Δεκεμβρίου, παρατίνεται μέχρι τῆς 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. "Αλλη παράτασις δὲν θὰ δοθῇ.

ΠΙΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λόσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 31 Γλυκαῖαν τῶν λόσεων, εἰπὲ τοὺς δύον δέον νὰ γράψουν τὰς λόσεις των οἵ διαγωνισμῶν, πωλεῖσθαι ἐπὶ τῷ Γραφεῖῳ μας σὺν φανέλλοις, ὡς ἔνας περίεται 20 φύλλα καὶ πιάται φ. 1.]

29. Αειγριφός.
Κοντὰ σ' τὴν γενική ἐνὸς καρποῦ Αρχιερείας Εβραίον βάζω·
Καὶ τὸ δύομα γνωστὸν σου παταροῦ Εύδηλος ἐμπρός σου παρουσιάζω
"Εστάλη υπὸ τῆς Νυκτερινῆς Δρόσου

30. Στοιχειούργιφος.
Αρχαίοι τῶν Ελλήνων δόπλου
Τὸ πρῶτον γράμμα βγάλτο·
Τὸ δικαῖος αὐτῷ ἀλήθεια; . . .
Θα πέτης εἰς τὸ βάλτο!

"Εστάλη υπὸ τοῦ Αφροστεφανωμένου Κύματος

31. Αγαγαραματισμός.
Στὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφεβήτου Φιγουράρων καὶ ἔγώ·
"Αν μὲ ἀναγραμματίσῃς,
Μιὰ θεότης νὰ γενῶ.
"Εστάλη υπὸ τῆς Φλογέρας τοῦ Βοσκοῦ

32. Δημῶδες Αἴνυμα.

Καραβάξα μαρκυρούρα
Γρηγορομαχείρευτούρα.

"Εστάλη υπὸ τοῦ Κυνουρολένου Δαβάρου

33. Συλλαβικὸς Ρόμβος.

1.—Γράμμα.

2.—Μέρος στρατοῦ.

3.—Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.

4.—Πόλις τῆς Ισπανίας.

5.—Αντωνίωνα.

(Εἰς τὸ σχῆμα, καθὼς ἀστερίσκος ἀντιπροσωπεύεται μίαν συλλαβήν. Αἱ δύο λέξεις πρέπει νὰ γάνγραινωσκωνται καὶ καθέτως καὶ δριζόντως διὰ αὐτά.)

"Εστάλη υπὸ τοῦ Ποιητοῦ τοῦ Παρνασοῦ

34. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 2 4 5 6 7 8 9 = Ναναρχος.

2 4 3 5 = Λόγος κακός.

3 6 4 5 = Διδάσκαλος.

4 3 6 7 2 = Θρα.

5 3 5 9 = Φαινόμενον.

6 2 3 6 = Πνοή.

7 3 2 9 = Δένδρον.

8 4 8 = Θεά.

9 2 3 5 6 = Χώρα τῆς Αστιάς.

"Εστάλη υπὸ τῆς Αθηνᾶς τοῦ Βερμίου

35—40. Μαγικὸν Γράμμα μὲ Ζήτηα:
Τῇ ἀνταλλαγῇ δέον γραμμάτων ἐκάστης τῶν καταθεῖ λέξει, διὰ δύο συμφώνων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, νὰ σχηματισθοῦν
+++++ ἀλλαὶ τοσαὶ λέξεις σηματίζονται.
* * * + * * ζουσαι κατὰ σειράν τὸ ἀπέναντι σχῆμα. Η πρώτη εὑρεθεῖσα σημαντικόν θὰ τεθῇ διαγωνίως,
* + * * * αἱ δύο λόγοι διαγωνίων κατὰ σειράν, εἰπῶν: Μανία, Λαμία, Νάνα, Ηλίας, ἀλλοια.

"Εστάλη υπὸ τοῦ Ιππότου τῆς Ομήλης

41. Φωνητόργυρος μετ' "Ακροστιχίδος.

Τῇ παρεμβολῇ ἐνὸς φωνήντος, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν καταθεῖ συμφώνων, ὡς ἡ τάξις εἰς θεαστὸν σωρὸν δύναται ν' ἀλλαγθῇ, νὰ σχηματισθοῦν ἐπτὰ λέξεις, τάρχεια τῶν ὁποῖοι πάντοτε θέλουν εἶπεν οὐλάδος:

μεδο—σο—σι—σιμο—ορμη—ορθο—μεδο—σοτην

"Εστάλη υπὸ τῆς Φιλοπατρίδος Ελληνοτούλας

42. Φωνητόργυρος.

στε—ρ—* * —φθ

"Εστάλη υπὸ τῆς Εθνικῆς Ψυχῆς

43. Γεῖφος.

ον ον σ' αντάπτα + ἀγελάς γιαν.

ον Κο ον γιαν γελῶν

"Εστάλη υπὸ τοῦ Φιληρικοῦ Φιοτίου

44. ΒΕ

ΕΝ-ΝΕ-Α δὲν προσέφαλο φυρί

542. Στοῦ σκύλου

543. Στοῦ σκύλου

544. Δια

τοῦ Α: Μάρθα, "Ασπαζ, Λάρνα, Τάγμα,

Ασμα—ΜΑΛΤΑ. 545. Κότα πῆτα τοῦ Γενάρη καὶ πεταὶ τὸν Αλωνάρη. 546. "Η Σαλαμίς εἴνε νῆσος ἔγδοσ. (Εἰς α λα μ εἰς νεν εἰς δέν δο ξο.)

45. Στοιχειούργιφος.

Στὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφεβήτου

Φιγουράρων καὶ ἔγώ·

"Αν μὲ ἀναγραμματίσῃς,

Μιὰ θεότης νὰ γενῶ.